

[Inger Gautier Schmit.]

Staten, som den har i Øjeblikket, er det et absolut rigtigt og nødvendigt Krav fra Kirkens Side, at man gennem Præsten har en Repræsentant i Skolekommissionen til at følge og overvaage, hvorledes hele Kristendomsundervisningen i Skolen foregaar. Jeg glæder mig derfor over, at Bestemmelsen er optaget i det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) har Ret i, at ved 1ste Stykke i Lovforslagets § 20 ændres Bestemmelserne i § 3 i Loven af 30. Juni 1923 om Kirkers Bestyrelse, og det er muligt, at denne Ændring bør klargøres i det her foreliggende Forslag ved en Tilføjelse til 1ste Stykke, som henviser til Bestemmelsen i § 3 i Kirkebestyrelsesloven af 1922 og gør opmærksom paa den Ændring i denne, som her er tilvejebragt.

De Bemærkninger, der i øvrigt er faldet, giver mig ikke Anledning til ret mange Udtalelser. Jeg skal ikke overfor det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) opholde mig yderligere ved Partiet med 1 Repræsentant i Byraadet, som faar valgt 1 Raadmand. Det ærede Medlem og jeg er aldeles ikke uenige om, at Forudsætningen for, at en saadan Raadmand kan vælges, er en Forhaandsaftale. Den Udformning, som Lovforslaget har faaet paa det paagældende Punkt, tilsigter naturligvis ikke at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for saadanne Aftaler, og Konsekvensen af Bestemmelsen vil jo da ogsaa blive den med Hensyn til Stedfortrædere, at Aftalen udstrækkes til ikke blot at omfatte Raadmanden, men ogsaa Stedfortræderen, hvad naturligvis ogsaa sker i alle Tilfælde i Praksis. Det ærede Medlem er jo neppe i Tvivl om, at hvis f. Eks. han og hans Parti skal hjælpe saadant et Enspænderparti i Byraadet til Valg af en saa høj Tillidsmand, som en Raadmand maa siges at være, vil det ærede Medlem ikke udstrække sin Godhed længere end til at sikre sig, at hans Parti saa faar Suppleanten. Det gør man i Almindelighed nu, og saaledes vil man ogsaa gøre i Fremtiden.

Det ærede Medlem talte i Forbindelse med Forholdet til Byraadene om Kineseri fra Indenrigsministeriets Side, og det ærede Medlem fremdrog et Eksempel, idet han nævnte en Sag med en Kommune, som ønskede at udparcellere et Jordstykke, og som sikrede sig Tilladelse til Salg af den

første Parcel mod Henlæggelse af Købesummen til Kapitalformuen, og som derefter var forundret over, at den ikke i samme Aandedræt fik Adkomst til at sælge alle de andre Parceller. Det ærede Medlem oplyste jo med det samme, at Ministeriets Skrivelse gik ud paa, at man i Fremtiden vilde være sindet at give den ønskede Tilladelse, men bad sig underrettet i hvert enkelt Tilfælde. Og det er en ganske selvfølgelig Ting; thi hvis Ministeriet ikke er à jour med, hvad der saaledes er sket, kan det heller ikke vide noget om, hvad der skulde have været henlagt til Kapitalformuen, og som Følge deraf heller ikke udøve nogen som helst Kontrol med, at dette sker.

Det ærede Medlem opholdt sig et Øjeblik ved en Bemærkning; jeg havde gjort om manglende Hensyntagen fra visse Kommuners Side til Ministeriets Tilsynsret i Henhold til de gældende Bestemmelser, og det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse: Hus forbi! det var ikke mig, der sigtedes til. Ja, det er jo somme Tider saaledes, at netop den, der melder sig med Protesten, ikke føler sig saa helt tryk ved, hvad der kan være sigtet til. Jeg skal da i denne Forbindelse indskrænke mig til at sige, at i den Foranledning, det ærede Medlem har givet, finder jeg ikke tilstrækkelig Grund til her offentlig at fremføre Eksempler; men jeg skal gerne være til Disposition for det ærede Medlem med saadanne, maaske ogsaa med Eksempler, som kan have hans udelte Interesse, naar Sagen kommer til Behandling i Udvalget.

Sluttelig maa jeg saa sige til det ærede Medlem, at naar han erkender i Dag, som han gjorde ved denne Forhandlings Begyndelse i forrige Uge, at et Indseende fra Indenrigsministeriets Side ogsaa med den købstadkommunale Forvaltning er af det gode, kan det jo ikke nytte, at det ærede Medlem opstiller et Ræsonnement som det, han gav Udtryk, da han sagde: Men dette betyder ikke, at Kommunerne skal underkaste sig Ministeriet. Nej, det betyder det ikke, det skal Kommunerne ikke, undtagen hvor de Tilsynsregler, som er fastlagt, ikke blot paalægger Ministeriet Tilsynet, men ogsaa paalægger Kommunerne at bøje sig for den Maade, hvorpaa Ministeriet udøver sit Tilsyn. Det er virkelig ikke tilstrækkeligt, at det ærede Medlem ønsker et ministerielt Indseende, som betyder, at Kommunerne kan handle, som de vil, og derefter er det Ministeriets Ret at gøre dem opmærksom paa, at saadan burde de ikke